

Landstinget har ændret Loven saaledes, at der staa: „Valgbar til Borgerrepræsentant er enhver Mand“ osv. Naar Ordet „Mand“ udgaar, kommer der til at staa: „Valgbar til Borgerrepræsentant er enhver, der i Overensstemmelse med § 1 har Valgret.“ Paa denne Maade ere vi altsaa gaaede tilbage til Folketingets gamle Affattelse, hvorefter Kvinder have fuldstændig Valgret til Borgerrepræsentationen under ganske de samme Betingelser som Mænd, og hvorunder de paa samme Maade have Valgbarhed.

I § 3 ønsker det samlede Udvalg at ændre Landstingets Forslag ved at genindføre den toaarige Valgperiode, i Stedet for den af Landstinget indførte treaarige Valgperiode. Det gøre vi ved at stille et Ændringsforslag, hvorefter Ordet „tredje“ ændres til „andet“. Det har til Følge, at der paa andre Punkter i Loven sker de Ændringer, som ere en nødvendig Følge deraf. Endelig er Folketingets Udvalg enigt om et Par Ændringsforslag til § 12, der ere af ganske redaktionel Natur. Da Landstingets Forslag ved Trykningen har faaet en Skikkelse, som er modstridende med de i Landstinget vedtagne Ændringer, bringe vi det tilbage til den Form, i hvilken Landstinget i Virkeligheden har vedtaget det. Endvidere er Udvalget enigt om de Ændringer rundt om i Loven, som ere nødvendige i Anledning af, at vi have genindført fuld Valgret og fuld Valgbarhed for Kvinderne.

Hvad saa Lovens § 29 angaar, om den Rækkefølge, hvorefter Borgerrepræsentanterne skulle afgaa, vil det jo mindes, at Landstinget havde foreslaaet, at de nuværende Borgerrepræsentanter skulde blive siddende til næste Aar, idet der ikke skulde ske Valg i Aar, og at saa næste Aar hele Borgerrepræsentationen skulde afgaa. Det samlede Udvalg er imidlertid enigt om at foreslaa det samme, som vi før have vedtaget herved, nemlig at de nuværende Borgerrepræsentanter afgaa i den Rækkefølge, hvori de efter de hidtil gældende Regler staa for Tur dertil. Hertil sigter Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 10. Endelig omtalte jeg, at vi vare enige om at beholde den ny § 30, som Landstinget har indsat, og hvorefter der skulde fremsættes Forslag til Revision af Loven for den i Aaret 1906 sammentrædende ordentlige Rigsdag. Det samlede Udvalg er enigt om der at indskyde den Ændring: „Under Forudsætning af Københavns territoriale Udvidelse“. Det er

et Ændringsforslag, som ikke vil have nogen Rækkevidde af stor Betydning.

Efter at jeg nu har omtalt, hvad det samlede Udvalg er enigt om at beholde af Landstingets Affattelse, og hvad det samlede Udvalg er enigt om at forandre i Landstingets Affattelse, skal jeg gaa over til det eneste Punkt, hvorpaa Udvalget her har delt sig i et Flertal og et Mindretal, Mindretallet bestaaende af Højres to Repræsentanter i Udvalget. Det er Spørgsmaalet om Skatteecensus. Der er Flertallet gaaet tilbage til Folketingets tidligere Standpunkt, at Valgret tilkommer enhver, der svarer Indkomstskat, medens Mindretallet i Udvalget har ønsket at bibeholde Landstingets Affattelse, hvorefter de lavest beskattede, altsaa 800 Kroners-Mændene, ikke skulde have Valgret, men kun de, der svarede Indkomstskat af 1,000 Kr. og derover. Idet jeg nu har gennemgaaet Ændringerne, skal jeg tillade mig at opfordre det høje Ting til at vedtage disse Ændringsforslag og den saaledes ændrede Lov om Valg af Borgerrepræsentanter i Staden Kjøbenhavn.

Wagner: Denne til 2den Behandling foreliggende Sag, som i og for sig ikke er synderlig indviklet, kan vel nok siges at være saa uddebatteret, for ikke at sige for-tærsket, at der ikke er Anledning til at ofre mange Ord paa den — at denne Opfattelse er rigtig, synes ogsaa den ringe Opmærksomhed, hvormed Sagen bliver fulgt i Dag, at tyde paa. Jeg skal begynde med aabent at beklage, at Folketingets Flertal ikke synes at ville tiltræde Forslaget i den Affattelse, hvori det er kommet til at foreligge ved Oversendelsen fra Landstinget. Det forekommer mig, at man meget vel kunde have accepteret Lovforslaget i den Skikkelse, Landstinget havde givet det. Oprindeligt gik Lovforslaget jo ud paa at indføre Forholdstalsvalgmaaden; saaledes blev det forelagt af Regeringen. Forholdstalsvalgmaaden ere vi jo alle enige om er en retfærdig og rimelig Valgmaade. Uenigheden drejer sig kun om, hvorvidt den mulig vil give det ene eller det andet Parti Fordel. Navnlig fra socialdemokratisk Side er det fremhævet, at den vil være til stor Nytte for Minoriteten, medens det fra Højres Side, særlig af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) er gjort meget stærkt gældende, at Indførelsen af Forholdstalsvalgmaaden maatte være i høj Grad til Fordel for Oppositionen. Jeg skal lade det usagt, hvil-